

nelze. Jestliže pak zmenšení resp. zánik přídavku toho jako přídavku aktivního měl za následek zmenšení resp. zánik přídavku toho jako přídavku do pense započítatelného, pak nelze říci, že přídavek ten i když po převodu st-le do nových platů jako samostatný příspěvek přestal existovati, zůstal nadále v platnosti jako přídavek do pense započítatelný.

Č. 8656.

L é k á r n y (S l o v e n s k o) : I. Min. zdrav. je i na Slovensku kompetentní k rozhodování o zřízení nové lékárny. — II. Uchazeč o koncesi lékárnickou je legitimován ke stížnosti na nss do rozhodnutí min. zdrav., kterým jeho žádost byla zamítnuta a koncese udělena jinému uchazeči.

(Nález ze dne 3. června 1930 č. 9245.)

P r e j u d i k a t u r a : Boh. A 8515/30.

V ě c : Mg. Ph. Žiška Š. v Bratislavě (adr. Dr. Pavel Šimkovič z Bratislavy) proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy (odb. r. Dr. Hub. Havránek, za zúč. Mg. Ph. Eleméra Sch. adv. Dr. K. Calábek z Trenčína) o lékárnickou koncesi.

V ý r o k : Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

D ů v o d y : Výnosem z 15. února 1928 udělilo min. zdrav. Mg. Ph. Elo Sch. koncesi k zřízení a samostat. provozování nové veř. lékárny v Bratislavě a určilo za stanoviště této lékárny ulici Št.-ovu od ulice G. až k náměstí Š.-ovu a náměstí Š.-ovo. Zároveň zamítlo podle § 3 normálu byv. uh. min. vnitřní žádost spoluuchazeče Ph. Mg. Žišky Š., kterou se tento domáhal stejné koncese, ježto povolení ke zřízení žádané lékárny povoleno bylo žadateli lépe kvalifikovanému, nehledíc ani k tomu, že Mg. Ph. Žiška Š. neprokázal ani předepsané tříleté činnosti odborné v lékárnách po tirociniiu resp. po magisteriu. — — —

Nss-u bylo se především zabývatí námitkou, že žal. úřad nebyl kompetentní k rozhodování o žádostech za povolení nové lékárny, ježto dle zák. čl. XIV : 1876 (§ 134) přísluší kompetence ta min. vnitřní a nebyla dosud žádným zákonem na min. zdravot. přenesena. Námitka ta shledána byla bezdůvodnou, neboť jak bylo dovedeno v nál. Boh. A. 8515/30, bylo min. zdrav. zákonem č. 2/1918 zřízeno jako nejvyšší úřad pro správu veř. zdravotnictví a tělesné výchovy s místní působností vztahující se na celé území Čsl. státu a s věcnou kompetencí, která zahrnuje v sobě zejména též záležitosti týkající se zřizování nových lékáren.

Nss nemohl však také vyhověti obraně žal. úřadu a zúčastněné strany, že stížnosti jsou nepřípustné proto, že uchazeči o koncesi nepřisluší právo stěžovati si do odepření koncese a udělení její uchazeči jinému, neboť dle § 134 z. čl. XIV : 1876 smí koncese býti odepřena jen z určitých zák. uvedených důvodů, z čehož nutno souditi, že uchazeč má před nss stíhatelný nárok na to, aby mu nebyla odpírána koncese z důvodů, jež nemají opory v zákoně. Nemohl proto nss stížnost odmítnouti, nýbrž musil o ní věcně jednat. — — —

Po stránce věcné je nař. rozhodnutí opřeno o důvody dva a sice od-
pirá st-li udělení koncese především proto, že nepodal průkaz o přede-
psaném 3letém zaměstnání pomocnickém po tirociniu resp. magisteriu, a
dále proto, že spoluuchazeč jeho vykázal kvalifikaci lepší. První dů-
vod nemá dostatečné opory ve spisech. Žal. úřad rozhodl se však zamít-
nouti žádost st-le také z toho důvodu, že zúčastněná strana má odbornou
kvalifikaci lepší než st-l, a bylo jí tedy dáti přednost dle § 3 odst. 2. nor-
málu č. 22370/1883. Tento důvod neuznal nss vadným, neboť dle vy-
svědčení zúčastněné strany ke spisům připojených byla tato po tirociniu
zaměstnána v lékárnách celkem po dobu 6 roků, 7 měsíců, 14 dní a byla
kromě toho ještě zaměstnána ve velkodrogerii, při čemž vypomáhala
též v lékárně po další dobu 4 roků, 1 měsíce. Uznal-li žal. úřad za tohoto
stavu kvalifikaci zúčastněné strany za lepší kvalifikace st-le, který vy-
kazuje po tirociniu praktické zaměstnání jen 3 let 21 dnů, nelze říci, že
by tento úsudek jeho byl v odporu se spisy nebo že by byl nelogický.

Č. 8657.

**Stavební právo (Čechy): I. O postavení obce v řízení sta-
vebním jednak jako úřadu, jednak jako strany. — II. V řízení parcelač-
ním má obec také postavení strany. — III. Řízení parcelační je předepsá-
no toliko pro případ, že se pozemek má rozdělit na větší počet míst
stavebních.**

(Nález ze dne 4. června 1930 č. 14.603/28).

Prejudikatura: Boh. A 190/19, 1610/22, 2087/23, 2211/23,
3507/24, 3703/24, 4154/24, 4154/24, 7049/28.

Věc: Obec B. proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavební
povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Usnesením obecní rady v B. z 21. března 1927 byla
zamítnuta žádost Antonína W. za stav. povolení ke zřízení obytného
domu na poz. parcele č. kat. — — —

Odvolání stavebníkovu vyhověla osk v J. usnesením z 26. května
1927. — — —

Odvolání, jež z usnesení tohoto podala obec, zamítl zsv v Praze
nař. rozhodnutím a uložil obecnímu stavebnímu úřadu v B., aby vydal
stavebníku povolení ke stavbě na základě komis. řízení ze 17. března
1927. Pojednáváje o stížnosti do rozhodnutí tohoto podané, musil se
nss nejprve z moci úřední zabývatí otázkou, zda resp. do jaké míry jest
obec k podání této stížnosti legitimována.

Stěžující si obec se obrací svou stížností proti rozhodnutí zsv-u ve
věci stavební. Ve věcech stavebních může však obec vystupovati ve
dvojí funkci, buď jako úřad stavební nebo jako strana. Vystupuje-li jako
úřad, není podle ustálené judikatury legitimována bráti v odpor rozhod-
nutí vyšších instancí stavebních a to ani v pořadu správním. Jen tehdy
a potud, pokud vystupuje jako strana, má právo rekursní a ovšem také